

SOUTHSIDE JOHNNY

Zomer 1987, op de Oude Markt in Leuven sluiten Southside Johnny & The Asbury Jukes de slotdag van Marktrock af. Technische problemen en dronken aanstellerij nekken de set grotendeels. Slechts zelden sijpelt er iets door van de magie van weleer. Een illusie rijker jaag ik de volgende ochtend zijn ultieme meesterwerk 'Hearts Of Stone' voor de zoveelste keer door de boxen. Sporadisch komt de man uit New Jersey nog eens naar Europa. Het duurt tot eind '92 dat ik me schoorvoetend naar het concert in de Vooruit sleep. Wat blijkt een herboren entertainer zet er in het zog van de release van 'Better Days', zijn beste werk sinds jaren, met zijn ondertussen grondig hertimmerde Asbury Jukes een fenomenaal concert neer. Zeven jaar later zien we hem nog eens terug op Moulin Blues in Ospel. Een afgeslankte backing-band brengt rauwe blues en Southside Johnny vervangt in zijn eentje de blazerssectie met verschroeiend mondharmonicawerk. Zo'n vijf jaar geleden later bewijst Johnny Lyon op de planken van de AB in een uitputtende marathonshow vol explosieve withete, kolkende rhythm & blues dat hij nog steeds moeiteloos een zaal in vuur en vlam kan zetten.

'Into the Harbour', het recentste werkstuk dat terug aanpikt met zijn betere werk uit de jaren zeventig en zijn sterkste werkstuk sinds 'Better Days' is een ideale gelegenheid om nog eens naar Europa af te zakken. Zo staan The Asbury Jukes met de gedeeltelijk originele blazerssectie in november op de planken in Paradiso, Amsterdam (14/11) en De Handelsbeurs Gent (15/11).

Johnny Lyon ziet het levenslicht op 4 december 1948 in Neptune, New Jersey. Vader Lyon is een muzikant die de bassnaren in jazzcombo's beroert. Thuis luistert hij vaak naar de radio, jazz, blues, rock en draaide platen van artiesten als Billie Holliday, Count Basie, Ray Charles, Big Joe Turner en Sonny Boy Williamson. Zo ontdekt de jonge Johnny in de uitgebreide platencollectie van zijn ouders zwarte soul en blues. Het laat een onuitwisbare indruk na die bepalend is voor zijn verdere leven. Op straat hangt hij vaak rond met zwarte vrienden. Zijn klasgenoten luisteren naar de Beach Boys terwijl Johnny zich verdiept in de traditie van de zwarte muziekstijlen. Op zijn zestiende vormt hij zijn eerste bluesband. Hij behaalt een graad in Engels maar bedankt op het cruciale moment voor een vaste loopbaan als leraar. Als jonge twintiger hangt hij eind jaren zestig in Asbury Park rond in de clubs rond de kustlijn. Zowat iedereen die een instrument kan vasthouden mag er meejammen. Jarenlang speelt hij er in de Upstage Club in talloze groepen. Ook Bruce Springsteen en Steven 'Miami' Van Zandt en zowat alle muzikanten van de latere E-Street Band en The Asbury Jukes opereren er jarenlang gezamenlijk in formaties als The Sunset Blues Band en Dr. Zoom & The Sonic Boom waarin Johnny naast het vocale luik eveneens imponeert met zijn op Chicagoblues geënte mondharmonicaspel. Uit die periode dateert zijn bijnaam 'Southside'. In 1974 formeert hij met de hulp van Miami Van Zandt een tienkoppig combo The Asbury Jukes. De formatie groeit in minder dan geen tijd uit tot dé live-sensatie. Opgebouwd rond de spectaculaire blazerssectie blijkt het combo het ideale vehikel voor het zo geliefde muzikale repertoire. Op het vroegste platenwerk 'I don't Want To Go Home' en 'This Time It's For Real' figureren dan ook jeugdidolen als Lee Dorsey, Ronnie Spector, The Coasters, The Drifters en The Five Satins. Vooral op het tweede werkstuk wordt muzikale

stijl, rauwe R&B en big city soul nog geperfectioneerd en doet ook de flamboyante trombonespeler Richie 'La Bamba' Rosenberg zijn intrede. Beluister er het slepende 'Without Love' nog maar eens op na. Van Zandt is ondertussen ingelijfd bij The E-Street Band, die de met 'Born To Run' tot superster gepromoveerde Springsteen ondersteunde. Zijn oude gabbers zijn Southside Johnny echter niet vergeten. Van Zandt manifesteert zich opnieuw als producer, gastgitarist en tekent samen met Springsteen voor schitterende composities als 'Love On The Wrong Side Of Town' en 'When You Dance'. Onverwoestbare klassiekers die nog regelmatig opduiken op de playlist. Het derde en cruciale album 'Hearts Of Stone' geldt als een muzikale mijlpaal en blijft bijna twee decennia later ongetwijfeld het absolute meesterwerk van Southside Johnny & The Asbury Jukes. Op dit sublieme werkstuk versmelt de snedige gitaarrock naadloos met de krachtige blazerssectie en klinken de composities van Springsteen en Van Zandt sterker dan ooit. Het betekent meteen het voorlopig einde van een vruchtbaar samenwerkingsverband. De groep drijft verder op eigen kracht en identiteit en levert nog fraaie opvolgers af als 'The Jukes' in '79 en een jaar later 'Love Is A Sacrifice'. Van Zandt zit niet meer in de producerzetel en de composities die Johnny samen met gitarist Billy Rush aanlevert zijn van behoorlijke kwaliteit maar het geheel is ontegensprekelijk minder sterk geprofileerd dan voordien. Op het podium blijkt alles nog in orde, getuige de magistrale live-dubbelaar 'Reach Up And Touch The Sky' waarop het beste verzameld werk wedijvert met een Sam Cooke medley. Ondertussen spelen de strubbelingen met de platenfirma's de groep duidelijk parten. Bovendien wordt het op de been houden van een uitgebreid combo als The Ashbury Jukes stilaan onhoudbaar. Na een mindere periode verlaat gitarist Billy Rush de ondertussen tot Jukes omgedoopte groep. Vervanger Bobby Bandiera debuteert in '86 op 'At Least We Got Shoes'. Opnieuw volgens dat het beproefde recept dat stevig verankerd ligt in de traditie van hitsige R&B en romantische stadssoul. Vooral de interpretatie van het van het Four Tops geleende en eerder door Left Banke uitgevoerde 'Walk Away Renee' schittert. Het betekent meteen de zwanezang van The Jukes. Met de hulp van Bandiera verschijnt er nog 'Slow Dancer,' een soloproject. Naar eigen zeggen een tussendoortje om uit het niet echt bevredigende platencontract uit te raken. Daarna wordt het enkele jaren angstvallig stil. In 1992 vindt er in Asbury Park een groots opgezet concert plaats. Een ideale gelegenheid om de oude plaatselijke bevriende muzikanten uit Jersey samen te brengen en alle voormalige Jukes nog eens op te trommelen. Het klikt wonderwel en bijna spontaan volgen er studiosessies, die in 'Better Days' resulteren en de triomfantelijke terugkeer inluiden. Van Zandt en Springsteen zetten hun oude kompaan terug op het juiste spoor en de hereniging met enkele E-Street Band-leden en oude Ashbury Jukes-rakkers resulteert in een brok emotioneel diepgravende old school-R&B die Lyon er zonder reserves uitgooit. Naast de vurige soulstampers zoals de titelsong en 'Comin' Back 'is er ook de ontwapende ballade 'It's Been A long Time' waarop de drie jeugdvrienden beurtelings over hun muzikale verleden zingen. De lovende recensies worden helaas niet omgezet in schitterende verkoopcijfers. Totaal gedesillusioneerd besluit de zanger nooit meer naar de studio terug te keren. Een voornemen dat in 2001 verbroken wordt met 'Messin' With The Blues' grotendeels opgebouwd met bluesgetint

coverwerk. Southside Johnny blijkt er terug zin in te krijgen, en een jaar later komt hij al aanzetten met 'Going To Jukesville'. Nu is er 'Into The Harbour' eindelijk een volwaardige opvolger voor 'Better Days'. De openingstrack 'Happy' van de Rolling Stones zet meteen de juiste toon in en de zwaar aangezette blazers duelleren met mondharmonicaspel en de onstuimige snarenritmiek van Bandiera. 'Dancing On The Edge Of The World' herinnert aan de glorie-dagen van weleer. Een van de absolute hoogtepunten is het speciaal voor Southside Johnny gecomponeerde 'Don't Call Me Baby,' een intrigerende bitterzoete soulsleper, die ondubbelzinnig aantoont dat Southside Johnny & The Asbury Jukes anno 2006 nog een reden van bestaan heeft en naast zijn beroemde jeugdvriend Bruce zijn plaats in de spots dubbel en dik verdient.

Meer info:

www.southsidejohnny.com

Southside Johnny & The Asbury Jukes in concert:

Zaterdag 14 oktober 2006

Paradiso • Amsterdam

www.paradiso.nl

info@paradiso.nl

Zondag 15 oktober 2006

Handelsbeurs • Gent

www.handelsbeurs.be

info@handelsbeurs.be

Discografie:

1976: I Don't Want To Go Home (Epic 34180)

1977: Live At The Bottom Line (promo) (Epic 275)

1977: This Time It's For Real (Epic 34668)

1978: Hearts Of Stone (Epic 35488)

1978: The Jukes (Mercury 3793)

1980: Love Is A Sacrifice (Mercury 9111081)

1981: Reach Up And Touch The Sky (Live2lp) (Mercury 6619052)

1983: Trash It Up (Mirage 90113)

1984: In The Heat (Mirage 90186)

1986: At Least We Got Shoes (RCA PL71049)

1988: Slow Dance(solo) (RCA PL71974)

1991: Better Days (Impact ITD10445)

1997: Spittin' Fire (Live2lp) (Grapevine 20272)

2000: Live At The Paradise Theatre Boston Mass. 23/12/1978 (Phoenix Gems 5003)

2000: Messin' With The Blues (Leroy 587011042)

2002: Going To Jukesville

2004: Missing Link (onuitgegeven werk)
2006: Into The Harbour

Cis Van Looy